

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренцијски савјет

ЗАКЉУЧАК

о одбацивању

**Захтјева за покретање поступка утврђивања забрањених конкуренцијских
дјеловања и злоупотребе доминантног положаја привредног субјекта *Mozzart* д.о.о.
Бања Лука против Владе Републике Српске**

Сарајево
октобар, 2021. године

Број: УП-05-26-2-026-8/21
Сарајево, 04.10.2021. године

Конкуренцијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (2), а у вези са чланом 26. Закон о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09) и чланом 58. став (4) Закона о управном поступку Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), рјешавајући по Захтјеву за покретање поступка утврђивања забрањених конкуренцијских дјеловања и злоупотребе доминантног положаја привредног субјекта *Mozzart* д.о.о. Бања Лука, Булевар српске војске бр. 17, 78000 Вања Лука против Владе Републике Српске, Трг Републике Српске бр. 1, 78000 Бања Лука, запримљеног дана 13.07.2021. године под бројем: УП-05-26-2-026-1/21, на 93. (деведесетрећој) сједници одржаној дана 04.10.2021. године, донијело је

ЗАКЉУЧАК

1. Одбацује се Захтјев за покретање поступка привредног субјекта *Mozzart* д.о.о. Бања Лука, Булевар српске војске бр. 17, 78000 Вања Лука, против Владе Републике Српске, Трг Републике Српске бр. 1, 78000 Бања Луке, ради утврђивања забрањеног конкуренцијског дјеловања у смислу члана 10. Закона о конкуренцији, због стварне ненадлежности.
2. Овај Закључак ће бити објављен у „Службеном гласнику БиХ“, службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренцијски савјет БиХ је под бројем: УП-05-26-2-026-1/21 дана 13.07.2021. године запримио Захтјев за покретање поступка утврђивања забрањених конкуренцијских дјеловања и злоупотребе доминантног положаја (у даљем тексту: Захтјев) поднесен од стране привредног субјекта *Mozzart* д.о.о. Бања Лука, Булевар српске војске бр. 17, 78000 Вања Лука (у даљем тексту: *Mozzart* или Подносилац захтјева), путем адвоката др. Алмина Даутбеговић и Санеле Даутбеговић, Црквице 54 А-2 Зеница против Владе Републике Српске, Трг Републике Српске бр. 1, 78000 Бања Лука. Запримљени Захтјев није био комплетан, те је Подносиоцу захтјева дана 22.07.2021. године упућен захтјев за допуном под бројем: УП-05-26-2-026-2/21, а затим и дана 24.08.2021. године захтјев за допуном под бројем: УП-05-26-2-026-4/21. Подносилац захтјева је Захтјев допунио поднеском који је запримљен дана 02.08.2021. године под бројем: УП-05-26-2-026-3/21 и поднеском који је запримљен дана 01.09.2021. године под бројем: УП-05-26-2-026-5/21.

У зашримљеном Захтјеву се у битном наводи сљедеће:

Подносилац захтјева *Mozzart* је привредно друштво које као претежну дјелатност обавља дјелатности коцкања и клађења (92.00) и чија су права као приређивача игара на срећу, према наводима из Захтјева, повријеђена успостављањем права само одређених правних лица да приређују електронске игре на срећу.

У Захтјеву се указује на одредбе Закона о играма на срећу („Службени гласник Републике Српске" број 22/19) и то:

- Одредбом члана 7. Закона о играма на срећу Република Српска успоставила је монопол Лутрије Републике Српске а.д. Бања Лука на електронске игре на срећу, односно искључиво право приређивања лутријских игара на срећу и електронских игара на срећу,
- Одредбом члана 119. став 2. Закона о играма на срећу, лиценце и одобрења дата на основу одредаба закона који је важио до дана ступања на снагу овог закона остаће на снази ако испуњавају услове прописане овим законом, у супротном, истеком рока из става 1. овог члана лиценце по закону престају важити без вођења посебног управног поступка.
Према ставу 4. истог члана, изузетно од става 2. овог члана, лиценце и одобрења за приређивање електронских игара на срећу дата на основу одредаба закона који је важио до дана ступања на снагу овог закона, остаће на снази до истека рока на који су дате, након чијег истека лиценце по закону престају да важе без вођења посебног управног поступка.

Подносилац захтјева, слиједом наведеног, истиче да је заинтересован за слободно функционисање тржишта за приређивање игара на срећу, а тиме и активно легитимисано за подношење овог Захтјева, а све складу са одредбом члана 27. став 3. Закона о конкуренцији („Службени гласник Босне и Херцеговине" број 48/05, 76/07 и 80/09).

Позивајући се одредбе Закона о конкуренцији и то

- члана 2. на кога се Закон примјењује, посебно тачка б) органе државне управе и локалне самоуправе, када посредно или непосредно учествују или утичу на тржиште и
- члана 10. Закона о конкуренцији тачке б) ограничавање производње, тржишта или техничког развоја на штету потрошача и ц) примјену различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај

Подносилац захтјева наводи да је доношењем Закона о играма на срећу успостављен монопол Лутрије Републике Српске а.д. Бања Лука, односно искључиво право за обављање дјелатности електронских игара на срећу, чиме је спријечена и ограничена конкуренција, између осталог и Подносиоца захтјева, да обавља наведену дјелатност.

Ово је последица одредби члана 119. став 4. Закона о играма на срећу којима је законодавац успоставио, према наводима из Захтјева, очигледну дискриминацију између приредивача електронских игара на срећу (тако што је направио разлику између оних приређивача који су продужили лиценцу по раније важећем закону и свих осталих приређивача) и истовремено важење два закона који садрже опречне одредбе у погледу права појединих лица да приређују електронске игре на срећу без јасних критеријума. Предметни Закон донијет је на приједлог органа управе - Министарства финансија

Републике Српске те су на тај начин Република Српска и њени органи извршне власти непосредно утицали на тржиште и злоупотребили доминантни положај.

Став је Подносиоца захтјева да је доношењем Закона о играма на срећу Република Српска ограничила тржиште на штету потрошача, као и технички развој производа и услуга који су посредно или непосредно везани за игре на срећу, те је несумњиво и неспорно да су испуњени сви услови за покретање поступка утврђивања злоупотребе доминантног положаја од стране Републике Српске.

1. Одредбе Закона о играма на срећу и спорно дјеловање

Према одредби члана 16. став 1. тачка в) раније важећег Закона о играма на срећу („Службени гласник Републике Српске“ број 111/12) лиценцу за приређивање електронских игара на срећу могло је стећи свако правно лице које је посједовало основни капитал у износу од минимално 50.000 КМ. Осим минималног основног капитала, правно лице је морало испуњавати и посебне услове прописане законом и подзаконским актима како би стекло лиценцу.

Према члану 7. став б. раније важећег Закона о играма на срећу, право приређивања електронских игара, кладионичких игара и игара на срећу путем аутомата преноси се на приређиваче путем лиценце, коју доноси директор Управе за игре на срећу, а која подлијеже ревизији по истеку рока од десет година од доношења рјешења.

Према новом Закону о играма на срећу, право приређивања електронских игара на срећу додијелено је искључиво Лутрији Републике Српске а.д. Бања Лука (одредбе члана 7. став 1. и 4., члана 25. став 1. и 3., члана 36. и члана 38. став 2.).

Одредбама члана 119. Закона о играма на срећу установљава се, према наводима из Захтјева, очигледна дискриминација између приватних приређивача електронских игара на срећу, на начин што се прави разлика између оних приређивача који су продужили лиценцу по раније важећем закону и приређивача који су лиценцу требали прибавити по одредбама новог закона.

Прописивањем могућности да лиценце и одобрења за приређивање електронских игара важе до краја рока на који су дате, упркос успостављању искључивог права Лутрије Републике Српске за обављање дјелатности електронских игара на срећу, спријечена је и ограничена конкуренција и право осталих приватних приређивача да обављају наведену дјелатност, па тако и Подносиоца захтјева.

Подносилац захтјева наглашава супротност успостављања монопола одређеног броја приређивача електронских игара на срећу са одредбама Закона о конкуренцији, с обзиром на то да се ради о дјелатности за коју према ранијим прописима није било ограничења у погледу лица која могу бити приређивачи игара на срећу, чиме је извршен директан утицај на пословање Подносиоца захтјева.

Осим тога, одредбом члана 35. Закона о играма на срећу („Накнада за приређивање кладионичких игара на срећу“) прописано је да за приређивање кладионичких игара приређивач плаћа накнаду у висини од 20% на основицу коју чине укупне уплате умањене за укупне исплате у том мјесецу, али не мање од 1.000 КМ по кладионици.

Члан 84. Закона о играма на срећу („Накнада за приређивање игара на срећу на аутоматима“) одређује да се за приређивање игара на срећу на аутоматима и путем терминала и интернета плаћа накнада 20% на основицу коју чини разлика укупних уплата и исплата мјесечно по аутомату, а не мање од 100 КМ мјесечно по аутомату.

Сходно члану 94. Закона о играма на срећу (Накнада за приређивање интернет игара на срећу"), приређивач интернет игара плаћа накнаду у износу од 20% на основицу коју чини вриједност укупних уплата умањена за вриједност укупних исплата интернет игара на срећу.

С друге стране, за приређивање електронских игара на срећу плаћа се накнада у износу од 5% на основицу коју чине укупне уплате умањене за укупне исплате, али не мање од 100 КМ по терминалу (члан 39. Закона о играма на срећу).

Сходно наведеном, приређивачи који су задржали право да приређују електронске игре на срећу су и по питању плаћања накнада у повољнијем положају у односу на друге приређиваче који приређује остале врсте игара на срећу - разлика у накнадама је 15% на основицу.

Овакво поступање може довести и до потпуног гашења појединих приређивача услед околности да закон омогућава једним приређивачима да приређују електронске игре на срећу, као једне од профитабилнијих игара на срећу, док је другима то право ускраћено. На тај начин, они који су онемогућени да приређују електронске игре на срећу, неће моћи да буду конкурентни, нити да остваре довољно прихода да би се дугорочно одржали на тржишту.

Подносилац захтјева предлаже релевантно географско тржиште подручје Републике Српске, с обзиром на то да одређени приређивачи имају право обављања дјелатности на територији Републике Српске.

Оспорене законске одредбе искључују равноправну тржишну утакмицу и дугорочно доводе до гашења свих дјелатности оних приређивача игара на срећу који су дискриминисани овим одредбама.

Одузимањем права Подносиоцу захтјева да буде ималац лиценце / приређивач електронских игара на срећу, односно спречавајући га да обнови лиценцу, а затим присвајајући себи права која су раније била обухваћена предметном лиценцом, Република Српска је Подносиоца захтјева и друге приређиваче који нису продужили лиценцу по раније важећем Закону о играма на срећу подвргла мјерама које имају исто дејство као и експропријација.

2. Злоупотреба доминантног положаја

Супротно одредбама Закона о конкуренцији БиХ и одредби Устава Републике Српске да се слободно предузетништво може законом ограничити искључиво ради заштите интереса Републике, човјекове околине, здравља и безбједности људи, Република Српска одузела је право досадашњим приређивачима да обављају ову дјелатност, значајно спречавајући, ограничавајући и нарушавајући тржишну конкуренцију, а супротно Закону о конкуренцији и Уставу Републике Српске.

Логика у погледу разлога за успостављање доминантног и монополског положаја одређених правних лица може се проширити на сваку дјелатност, а не само приређивање електронских игара на срећу, те би досљедна примјена такве логике у потпуности онемогућила слободно предузетништво, односно ограничила тржиште на штету потрошача, уз наметање трговинских услова којима се ограничава конкуренција.

Приређивање игара на срећу у Републици Српској представља дјелатност од општег интереса из које се обезбјеђују намјенска средства која користе, прије свега, за финансирање пројеката и програма који се баве социјалном заштитом и хуманитарном дјелатношћу, проблемима и задовољањем потреба лица са инвалидитетом, културом, ванинституционаним образовањем и васпитањем дјецe и омладине, који доприносе

развоју спорта, борби protiv дроге и свих облика зависности, које се баве развојем цивилног друштва. Узевши све то у обзир, постоји потреба да се сузбије сива економија у овој области, подстакне здрава тржишна економија и створе услови за раст прихода од игара на срећу, посебно имајући у вису допринос индустрије игара на срећу функционисању Републике Српске и цјелокупне заједнице у којој она дјелује као стабилизирајући друштвени фактор.

Стављање приређивање електронских игара на срећу у искључиву надлежност Лутрије Републике Српске и одређеног броја приређивача игара на срећу, уз осигуравање повољнијих услова за плаћање накнада за приређивање игара на срећу, не представља законито, правилно и сврсисходно рјешење јер оно на дугорочној основи онемогућава технички развој, иновативност и разноврсност на штету корисника услуга (потрошача). Негативне посљедице оваквог стања нису лимитиране само на штету приређивача који нису били у могућности да продуже одобрење за приређивање електронских игара на срећу. Напротив, Република Српска и цјелокупно друштво трпе штету због смањених пореских обавеза, неразвијања знања и технологија и мањег броја запослених у овом сектору.

Конкуренијски савјет је пажљивом анализом навода из Захтјева те достављених прилога уз Захтјев утврдио да исти треба појаснити и допунити те се обратио Подносиоцу захтјева захтијевајући да прецизно истакне на које повреде одредби Закона о конкуренцији указује у Захтјеву као и примјеном одредби којег правног акта, према његовом мишљењу, се врши повреда Закона о конкуренцији (да тачно наведе правни акт као и одредбе истог) обзиром да о истом зависи даље поступање по Захтјеву. Затражено је такође и да Захтјев допуни у тачки 4. истог приједлогом релевантног тржишта производа поступка будући да је достављен само приједлог релевантног географског тржишта.

Истовремено затражена је уплата административне таксе, оригинал или прописно овјерена копију пуномоћи за заступање (будући да је уз захтјев достављена скенирана верзија документа) те електронска верзија Захтјева, допуне Захтјева као и припадајућих прилога.

Подносилац захтјева је доставио тражено поднеском који је запримљен под бројем: УП-05-26-2-026-3/21 те навео сљедеће:

- Према члану 7. став 1. Закона о играма на срећу РС приређивање игара на срећу је дјелатност од јавног интереса и искључиво је право Републике Српске, ако овим законом није другачије одређено,
- Према ставу 4. истог члана игре на срећу из члана 6. став 1. тачка. 1) и 2) овог Закона, осим класичне томболе, приређује Лутрија самостално или у сарадњи са другим привредним друштвима путем формирања заједничког привредног друштва у којем Лутрија има најмање 51% учешћа у капиталу и одлучивању друштва, уз предходну сагласност владе,
- према члану 25. став 1. Закона о играма на срећу Лутрија има право приређивања свих игара на срећу, а има искључиво право приређивања лутријских игара на срећу и електронских игара на срећу, осим класичне томболе.

Подносилац захтјева је експлицитно навео да су, примјеном одредбе члана 7., 25. став 1. и 119. став 4. Закона о играма на срећу, повријеђене одредбе члана 10. став 1. и 2. Закона о конкуренцији.

Комплетирањем предметног Захтјева, Конкурenciјски савјет је на основу члана 28. став (3) Закона о конкуренцији дана 28.09.2021. године издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева број: УП-05-26-2-026-6/21.

3. Оцјена навода Подносиоца захтјева

Увидом у поднесени Захтјев и накнадне допуне, Конкурenciјски савјет је оцијенио да описано чињенично стање (утврђено из достављене документације) не спада у надлежности Конкурenciјског савјета.

Чланом 69. Устава Републике Српске прописано је да Народна скупштина Републике Српске законодавни орган у структури власти Републике Српске. Законодавну власт у Републици Српској врши Народна скупштина и Савјет народа. Закони и други прописи које изгласа Народна скупштина, а који се тичу питања виталног националног интереса било којег од конститутивних народа ступају на снагу тек након усвајања у Савјету народа.

Влада Републике Српске унутар својих надлежности предлаже и извршава законе, друге прописе и опште акте Народне скупштине, у складу са Уставом.

Надзор на привређивањем игара на територији Републике Српске врши Републичка управа за игре на срећу, као огран управе, и налази се у саставу Министарства финансија Републике Српске. Основана је по основу Закона о републичкој управи („Службени гласник Републике Српске" број 115/18).

У складу са одредбама Закона о играма на срећу и чланом 38. Закона о републичкој управи, Републичка управа за игре на срећу врши управне и друге стручне послове који се односе на, између осталог, издавање и одузимање одобрења за приређивање игара на срећу, наградних и забавних игара, спроводи поступак додјеле концесија за приређивање игара на срећу путем казина у складу са законом, утврђује испуњеност просторних, техничких и информационих услова потребних за приређивање игара на срећу, спроводи поступак додјеле овлашћења за обављање техничког прегледа апарата за игре на срећу, издавање посебних ознака које су приређивачи дужни истаћи на мјестима на којима се приређују игре на срећу, одобрава промет томболских картица за приређивање томболе затвореног типа, преглед просторија у којима се приређују игре на срећу, увид у радње које су непосредно или посредно повезане са приређивањем игара на срећу, пословне књиге, извјештаје, евиденције, информационе системе и друга документа или податке на основу којих се може утврдити пословање приређивача, обавља инспекцијски надзор приређивача, усклађује и спроводи утврђену политику и осигурава извршавање закона и других прописа у области игара на срећу, припрема нацрте подзаконских аката, доноси рјешења у поступку обављања инспекцијског надзора, води евиденције о пословима из своје надлежности, и врши друге послове у складу са законом и другим прописима Републике.

Чланом 2. Закона о конкуренцији прописана је примјена овог Закона и то на начин да у ставу (1) каже:

Овај закон примјењује се на сва правна и физичка лица која се посредно или непосредно баве производњом, продајом роба и пружањем услуга учествују у промету роба и услуга и која могу својим дјеловањем спречавати, ограничавати или нарушавати тржишну конкуренцију на цијелој територији Босне и Херцеговине или значајнијем дијелу тржишта (у даљем тексту: привредни субјекти), и то на:

а) привредна друштва, предузећа и предузетнике и њихова удружења без обзира на облик власништва, сједиште или пребивалиште;

б) органе државне управе и локалне самоуправе, када посредно или непосредно учествују или утичу на тржиште;

ц) остала физичка и правна лица која непосредно или посредно, стално, повремено или једнократно учествују на тржишту, без обзира на правни статус, на облик власништва, сједиште или пребивалиште, као што су удружења, спортске организације, установе, задруге, носиоци права интелектуалне својине.“

Појам привредног субјекта, у складу са наведеном одредбом Закона, ограничен је на начин да се тражи испуњење и још једног додатног услова, а то је да се исти „посредно или непосредно баве производњом, продајом роба и пружањем услуга, да учествују у промету роба и услуга и која могу својим дјеловањем спрјечавати, ограничавати или нарушавати тржишну конкуренцију“, те да исти „учествују или утичу на тржиште“.

У складу са чланом 9. Закона о конкуренцији прописано је шта се сматра доминантним положајем и то:

Привредни субјекат има доминантан положај на релевантном тржишту роба или услуга, ако се због своје тржишне снаге може понашати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, такође узимајући у обзир удио тог привредног субјекта на релевантном тржишту, учешћа које на том тржишту имају његови конкуренти, као и правне и друге запрехе за улазак других привредних субјеката на тржиште. (2) Претпоставља се да привредни субјекат има доминантан положај на тржишту роба или услуга ако на релевантном тржишту има учешће веће од 40%. (3) Претпоставља се да више привредних субјеката има доминантан положај на тржишту роба и/или услуга ако на релевантном тржишту два или три привредна субјекта имају заједно тржишно учешће веће од 60%. (4) Претпоставља се да више привредних субјеката има доминантан положај на тржишту роба и/или услуга ако на релевантном тржишту четири или пет привредних субјеката имају заједно тржишно учешће веће од 80%.

Чланом 10. Закона о конкуренцији прописано је шта се сматра злоупотребом доминантног положаја и то:

(1) Забрањена је свака злоупотреба доминантног положаја једног или више привредних субјеката на релевантном тржишту. (2) Злоупотреба доминантног положаја посебно се односи на: а) директно или индиректно наметање нелојалних куповних и продајних цијена или других трговинских услова којима се ограничава конкуренција; б) ограничавање производње, тржишта или техничког развоја на штету потрошача; ц) примјену различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај; д) закључивање споразума којима се условљава да друга страна прихвати додатне обавезе које по својој природи или према трговинском обичају немају везе с предметом таквог споразума.

Подносилац захтјева поднио је предметни Захтјев Конкуренцијском савјету против Владе Републике Српске, а који се у цијелости односи на кршење одредби Закона о конкуренцији одредбама Закона о играма на срећу („Службени гласник Републике Српске“ број 22/19).

Битно је овдје истаћи да је закон нормативни акт државе, ентита или кантона који тачно по одређеном поступку доноси њен законодавни орган, те је закон након устава, највиши и најважнији правни акт. Закон престаје да важи доношењем новог закона који уређује ту област, на основу одлуке Уставног суда и истеком времена на који је донијети (у колико је донијет на одређени временски период).

Неспорно је да се законом као највећим правним актом, последије Устава, може утицати на тржиште на начин да се спречава, ограничава или нарушава тржишна конкуренција, међутим Конкурenciјски савјет као орган надлежан за заштиту тржишне конкуренције, у складу са чланом 25. став 2) Закона о конкуренцији у таквим случајевима може само дати мишљење о усклађености одређеног акта са Законом о конкуренцији, али да закон као такав стави ван примјене или прогласи ништавим, не спада у надлежности Конкурenciјског савјета.

Конкурenciјски савјет у вршењу својих послова, у складу Законом и другим прописима који регулишу конкурenciјску политику у Босни и Херцеговини је надлежно, у складу са чланом 25. Закона, да а) доноси подзаконске акте на основу одредби овог закона и друге подзаконске акте потребне за његово провођење; б) прописује дефиниције и обрачунске методе за одређене дјелатности, и то банкарство, осигурање и слично; ц) прописује и даје тумачење опћих и посебних дефиниција конкурenciјских појмова, као и обрачунске методе за кључне конкурenciјске појмове; д) одлучује о захтјевима за провођење поступка и води поступак; е) доноси управне акте којима се окончава поступак пред Конкурenciјским савјетом; ф) даје мишљења и препоруке о било ком аспекту конкуренције, по службеној дужности или на захтјев државног органа, привредног субјекта или удружења; г) доноси интерне акте о унутрашњој организацији Конкурenciјског савјета, осим Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији, који се доноси уз сагласност Савјета министара Босне и Херцеговине; х) даје иницијативу за измјене и допуне Закона о конкуренцији; и) предлаже Савјету министара Босне и Херцеговине одлуку о висину износа административних такси у вези с процесним радњама пред Конкурenciјским савјетом. У складу са истим чланом Закона став (2) прописано је да Конкурenciјски савјет на нацрте и приједлоге закона и других прописа из области које имају утицаја на тржишну конкуренцију, које су обавезни доставити предлагачи, даје мишљење о њиховој сагласности с овим законом.

У склопу надлежности Конкурenciјског савјета које су прописане Законом за потребе предметног поступка посебно је битно осврнути се на двије и то надлежност прописана чланом 25. став (1) тачка ф), као и надлежност прописана ставом (2) наведеног члана.

Поступајући у складу са чланом 25. став (1) тачка ф), као и чланом 25. став (2) наведеног члана Закона, Конкурenciјски савјет доноси мишљење којим даје свој став о било ком аспекту конкуренције и цијени сагласности неког нацрта и приједлога закона и других прописа из области које имају утицаја на тржишну конкуренцију са Законом о конкуренцији. Нарочито је битно нагласити да се по захтјеву за мишљење не води поступак утврђивања забрањеног конкурenciјског дјеловања, него је то став Конкурenciјског савјета о питањима која би евентуално могла имати или имају утицаја на тржишну конкуренцију, без било каквог принудног механизма да се по том ставу и поступи.

Влада Републике Српске, а ни Министарство финансија РС приликом предлагања Закона о играма на срећу („Службени гласник Републике Српске“ број 22/19) нису затражили мишљење Конкурenciјског савјета, односно нису поступили у складу са чланом 25. став (2) Закона о конкуренцији.

Забрањена конкурenciјска дјеловања у складу са Законом о конкуренцији су забрањени споразуми (члан 4.), злоупотреба доминантног положаја (члан 10.) и забрањене концентрације (члан 13.).

Обзиром на напријед наведено, доношење закона се не може подвести под забрањено конкурenciјског дјеловање, односно закон или одређени чланови закона се не могу сматрати злоупотребом доминантног положаја из члана 10. Закона о конкуренцији.

Подносилац захтјева је поднио захтјев за покретање поступка, (не захтјев за мишљење у смислу члана 25. став (1) тачка ф) или члана 25. став (2) Закона), те је јасно и недвосмислено тражио од Конкуренијског савјета да покрене поступак утврђивања повреде из члана 10. Закона против против Владе Републике Српске ради примјене одредби Закона о играма на срећу („Службени гласник Републике Српске" број 22/19).

Осим давања мишљења на нацрте и приједлоге закона, Конкуренијски савјет ни на који други начин не може утицати на одредбе закона, јер није надлежно да мјења или да налаже промјене одредби закона када он ступи на снагу, имајући у виду да се ради о нормативном акту државе којег је по посебном утврђеном поступку донио њен законодавни орган.

Овдје такође истичемо да је и Суд БиХ у Пресуди број: С1 3 У 033913 19 У од 17.02.2021. године одбио тужбу привредног субјекта *Mozzart* која се односила на Закључак Конкуренијског савјета број: УП-01-26-2-014-15/19 од 26.09.2019. године (одбијен привредни субјекат *Mozzart* због стварне ненадлежности у вези Закона о играма на срећу). Притом је Суд БиХ заузео становиште да прихвата становиште Конкуренијског вијећа да се одредбама закона као општег акта може утицати на тржиште на начин да се спречава или ограничава тржишна утакмица, али да Конкуренијски савјет нема овлаштење да стави ван снаге ни поједине одредбе ни цјелокупан закон који је на снази. Надаље, наводе да је доношење закона у домену јавне власти и доношење закона није и не може бити разматрано као споразумјевање привредних субјеката на тржишту што јесте објекат посматрања и надлежности Конкуренијског савјета. Закони се доносе по посебној процедури, у искључивој надлежности законодавне власти а надлежност за преиспитивање усклађености закона са уставом је у надлежности Уставног суда који је једини релевантан да оцјени да ли поједине одредбе закона у питању крше уставне принципе. Такође, је навео да усвојен закон, иако је мањкав или постоји сумња да неке одредбе нису усклађене са Уставом, подлијеже преиспитивању само и искључиво пред надлежним Уставним судом.

Обзиром на напријед наведено, Конкуренијски савјет нема основа за покретање поступка, у смислу одредби члана 10. Закона о конкуренцији, на које се позива Подносилац захтјева, нити било којег другог члана истог Закона.

Имајући у виду наведено, Конкуренијски савјет је одлучио као у диспозитиву.

4. Поука о правном лијеку

Против овог Закључка незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог Закључка.

Предсједник

Др сц. Амир Каралић